

Autor: František Staněk

DANA BEZDĚKOVÁ

BOXER DESIGNU S HORKÝM SRDCEM

KDYŽ SE POKUSÍM CHARAKTERIZOVAT DESIGNÉRKU ZABÝVAJÍCÍ SE PŘEDEVŠÍM ŠPERKAŘSKOU TVORBOU, NAPADNE MĚ NEJSPÍŠE SPOJENÍ „*HOLUBICE S POHLEDEM LANĚ A SRDCEM PLNOKREVŇNĚHO HŘEBCE*“, COŽ JE DOSTI KOSTRBATÉ A NAVÍC NEPŘESNÉ. JEJÍ ŠPERKY JE TŘEBA VIDĚT, VZÍT DO RUKY A PŘEDEVŠÍM NOSIT.

Mají neuvěřitelnou podmanivost na pohled a navíc jsou, což není v tvorbě šperkařů tak samozřejmé, jak by se mohlo zdát, naprosto nositelné. Ačkoli jsou výrazné a vyvolávají silné emoce na první pohled, jejich sílu začnete naplno vnímat až ve chvíli, kdy se je rozhodnete užít v jejich funkci, tedy k okrase. Nejen že opravdu splňují svou základní funkci a tedy jako šperk fungují, ale okamžitě vyzdvihnou rysy vaší osobnosti. Neznásilní ji, ale splynou s ní. I ty větší, které působí na první pohled jako artefakty určené k instalaci, vždy skrývají předpoklad užitnosti, řemeslné zpracování a dávku něhy, která se plně projeví teprve v intimním kontaktu s živou bytostí nositele. Jejich síla je v tom, že si podmaňují a ovlivňují uživatele, ale zároveň osvobozují, protože posílují energii a sebevědomí. Materiály, které Dana Bezděková používá: zlato, stříbro, titan, nerez, corian, plast, drahokamy a polodrahokamy, jsou dnes víceméně tradiční.

PROCÍTĚNÉ STROJE A NÁSTROJE

Je velice těžké rozlišit, jedná-li se o šperky mužské či ženské, protože se zdají být podobně uhrančivé pro obě pohlaví. Když uvážíme, že se častěji zdobí ženy a jsou tedy i častěji šperky obdarovávány, je to jejich výhodou. Kořeny inspirace lze samozřejmě vystopovat a nejsou nijak výjimečně odlišné od jiných výtvarníků a designérů. Technika, různé součástky, stroje a nástroje či zbytky „věcí, které kdysi k něčemu

byly“, jsou při bližším proniknutí do tvorby Dany Bezděkové evidentní, ovšem nikoli prvoplánově zřejmé. Mnohem více než u ostatních současných šperkařů je skrývá dokonalé zpracování, neskuptečný důraz na detail i vědomá práce s vrstvením různorodých detailů. Právě zde vzniká napětí, které vytváří neopakovatelnou emoci a náboj. Pokud si šperk Dany Bezděkové oblíbíte, pouto s ním bude mocné a energie vašeho souznění se jen tak nevyčerpá. Díky vrstvám, které obsahují i ty nejjednodušší práce, máte stále možnost objevit nový rozměr, detail, skrytý vtíp. To je to, co je fascinující. Za strohostí a „punkerskou“ jednoduchostí a přímostí, vždy naleznete cit. Ve chvíli, kdy si nejste jisti onou citovostí, hledejte vtíp, resp. důvtíp a moudrost. Hledejte klíč, často zdánlivě složitý, ale ve skutečnosti věcný a pravdivý, jednoduchý.

VZDOROVITOSTÍ NA HRANICE

Jednou z klíčových předností šperků Dany Bezděkové je to, co tvoří jejich osobitou krásu. Vytváří totiž šperky, které jsou ryzí, opravdové ve svém výrazu. Jako autor není schopna dát vzniknout ničemu, čemu by skutečně nevěřila. Forma, kterou nalézá pro vyjádření vlastních pocitů a potřeb, jež chce do šperku vtělit, je výsledkem usilovného hledání. Evidentně to nemá sama se sebou lehké, nepochybně si často klade úkoly na hranici vlastních možností a z některých prací máte dokonce pocit, že si je z materiálu a jeho možností vyvzdorovala a „vypotila“. Ovšem právě proto

Dana Bezděková se narodila v Liberci a vystudovala Střední umělecko-průmyslovou školu v Turnově, na studiích pobývala také v zahraničí. Účastnila se mnoha českých společných i samostatných výstav (1. salon 2006, 2. salon 2007, Designblok 2007). Naposledy se podílela na výstavě Struktury-český šperk v belgickém Bruselu (2007). Navrhla i realizovala insignie pro Literární akademii Josefa Škvoreckého (2002). Její šperky můžete koupit nebo jimi třeba jen své oči potěšit v obchodech Kubista, www.kubista.cz a Futurista, www.futurista.cz na Starém Městě.

si je můžete zamilovat. Cítíte z nich boj, obavu, strach i radost z vítězství. Cítíte nezdolnou touhu rozpínat křídla, letět vpřed a výš, závod s časem a zároveň svázanost s pouty a obručemi prstenů, náramků, řetězů, náušnic... Nejistotu, která chce osvobodit sebe sama i udržet chvíli na uzdě pádící čas, zamknout ho pod železa trvalé hodnoty, kterou šperk je. Tak jej po staletí vnímáme. Když jsem se setkal s tvorbou Dany Bezděkové poprvé, okamžitě mě zaujala. Ovšem mýlil jsem se v tom, jak jsem osobnost autorky vnímal. Trvalo mi delší čas, než jsem pochopil, že ona i její dílo tvoří naprostou symbiózu, i když zmítanou nejistotou a pochybnostmi. To, co jsem původně považoval za tvrdost projevu dnes vnímám jako ryzí koncentrované emoce, jimž byl dán jasný výraz, ostrý tvar. Šperky Dany Bezděkové jsou stejné jako autorka, jsou jako cizinec, kterého toužíte poznat, ale nikdy si nebudete jisti, že se vám to podařilo. Proto chcete mít vždy malý kousek, vzpomínku, poklad u sebe. ■■■

